

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

מב א מיי פייצ מהל' מפלה הלכה י טושיע א"ח סי כד ספיף פ:

מב ב מיי שם הלכה י טמג עושין עי טו"ח ס:

מב ג מיי פ"ח מהלכות מפלה הלכה ה טמג טושיע א"ח סי נה ספיף א וסי קט ספיף א: מב ד מיי שם וה' דן טושיע א"ח סי סט ספיף א:

מב ו מיי שם ה"ה ה ופטי' הלכה ג טושיע א"ח סי קנב ספיף א: מב ז מיי פ"ח שם הל"ד:

מב ח מיי שם מהלכי' אכל הלכה ד טושיע י"ד סי שט:

מב ט מיי פייצ מהלכות אכל הלכה א טמג עשין מ"ח סי טור ש:

מב י מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי צרכות פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי ט ספיף ד:

מב כ מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה ד טמג עשין פ"ח טושיע א"ח סימנ קנב ספיף א:

מב ל מ מיי פ"ח מהלכי' צרכין הלכה ב: מ"ב מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב ס מיי פ"ח מהלכי' אכל הלכה א טמג עשין מ"ח סי טור ש:

מב ז מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב ח מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב ט מיי פייצ מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב י מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב יא מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב יב מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב יג מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב יד מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב יה מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב יז מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב יח מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב יט מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב כ מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב כא מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב כב מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב כג מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב כד מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב כה מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב כז מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

מב כח מיי פ"ח מהלכות צרכין הלכה ב: מב כט מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ו טור ש"ע א"ח ופי ה ספיף א ופי ספיף טו:

מב לא מיי פ"ח מהלכות צרכות הלכה י ופי מהלכי' פחות הלכה ה טושיע אה"ע סי כ"ד ספיף ד:

לא שנו א"א במקום שאין מתרגמין, ועל זה אלו סומכין שאין אנו מתרגמין הפטרות ° שכלל ימות השנה וכן הפרשיות: אין פורסין על שמע פחות מעשרה. צירושלמי מפרש שאם התחילו בעשרה וילאו מקצתן אפי"ה גומרין ועל היוצאים הוא אומר

ועוצי ה' יכלו (ישעיה א) וכן הלכה:

ואין פורסין על שמע הקונטרס פירש בני אדם שבאו צבית הכנסת אחר שהתפללו הצבור ורואים לומר קדיש וצרכו לרין עשרה ור"מ פירש דבשבעה שלא שמעו עם שלש אחרים סגי וה"נ איתא בנמס' סופרים 8) רצותינו שבמעמד אומרים בשבעה ונותנים טעם לדבריהם דכמיז צפרוע פרעות בישראל שנתנדב עם צרכו ה' (שופטים ה) דליכא שבט מיבות וי"א אפילו בשעה משום דצרכו הו' השכי ור"מ כתב בצפר הישר בחמשה משום דליכא אלא חמש מיבות עד צרכו וי"ל אפילו בשלשה שלא שמעו והכי פירושו דקרא צפרוע פרעות בישראל שלא עשו מה שמוטל עליהם לעשות אז יתנדב העם לצרכו ה' וליכא אלא שלש מיבות עד שהתנדב ותלמידו רש"י פירשו משמו דאפילו בשביל אחד שלא שמע יכולים הם לפרוס על שמע ואפילו אותו ששמע כבר יכול להוציא אותו שלא שמעו כמו שאנו רואים שליח צבור שאף על פי שהתפלל כבר השמונה עשרה צרכות בלתי חוזר ומתפלל בקול רם ואע"פ שכולנו בקיין עכשיו מ"מ י"ל דאין זה ראייה כל כך דשאני השמונה עשרה צרכות שהרי אם היה מתפלל מתחילה בקול רם שמה לא יכוונו לנעם להגיע עם שליח צבור במקום קדושה ומורים ור"מ לא היה רוצה לעשות אפילו לעצמו:

ואמר ר' יצחק א"ר יוחנן ברכת אבלים בעשרה. פירש

ר"י דלא ה"מ יירי צרכות המזון שהרי לא היתה צרכות העיר כדפי' פרק קמא דכתובות (דף ט: ושם) אלא מיירי בצרכות שהיו אומרים צרכות העיר במעמדות שהיו עושין לנחם אבלים אבל בשל צרכות המזון סגי בשלשה והוא עצמו מנצטו כדפירש הטעם **שם: עשרה** בהניג' קשיא לי אמאי לא בעי אחד עשר דאין צ"ל שקול בכל דבר שהוא תלוי שעומד בשקול הדעת 8) **ואדם** מי קדוש. פירש הקונטרס פ"ק דסנהדרין (דף טו.) והא אין נמכר שזוק כעצד לכן אין קדוש וקשיא אמאי לא קאמר דמיירי בעצד כנעני שיכול אדם להקדישו דהא עבד כנעני שפיר קרוי אדם כדאמרין פ' השולח (גיטין נח: ושם 9) כל חרס אשר יחרס מן האדם

לא יפדה לרבות עבדו ושפחתו הכנעני וי"ל דאי איתא דמיירי בעצד כנעני סגי בשלשה אבל בעשרה לא כדאיתא צירושלמי גורה שמה ישמעו ויצרמו וא"ת איתא דההיא ירושלמי איירי צדינא דצדינא אצל צדינא דאורייתא לרין עשרה וא"כ הדר קושין לדוכתיה דמי פריך אדם מי קדיש לישני דמיירי בעצד כנעני וי"ל דפשיטא ליה דמתניתין חשיב ומני הדינין שזריך לעשות וא"כ אי איתא דאיירי בעצד הא הוה בשלשה ועוד נראה דסבר ליה למקשו דאי איתא דמיירי בעצד הוה ליה לפרושי צדינא הקרקעות והעבדים תשעה וכהן כדקתני בכל מקום הקרקעות והעבדים 10) **וע"ע** מוספות סנהדרין טו. ד"ה אדם: **שמיין** אותו בעבד ועבד איתקש לקרקעות דבתוב והתנחלתם אותם וגו'. משמע דעבד עברי איתקש לקרקעות והכי נמי משמע פרק קמא דקדושין (דף ג. ושם) דאשה הוה לה נכסים שיש להן אחריות מטעם דעבד איתקש לקרקע וקשיא דהיינו דווקא עבד כנעני דעלהי כתיב קרא דוהתנחלתם אבל עבד עברי לא מצינו כלל דאיתקש לקרקע ודאי ההיא דקדושין ש' לדמות כדפירש' שם אבל הכא קשיא:

נגדו נמי לא צעין. לקבוע ג' פסוקים צבצבא כנגד אותן שקורא המפטיר צמורה: **מקום שיש סורגמן שאני**. שיש טורה לצבור: **בתנ"י** אין פורסין על שמע. מנין הצבא לציב הכנסת לאחר שקראו הצבור את שמע עומד אחד ואומר קדיש וצרכו וצרכה

ראשונה שבקריאת שמע. פורסין לשון חלי הדבר: **ואין עוברין לפני הסיבה**. שליח צבור: **ואין נושאין כפייה**. הכהנים: **אין קורין צמורה**. צבצור: **אין עושין מעמד ומושב**. למת כשנושאין את המת לקבורו היו יושבין ו' פעמים לצבות את המת והרואה לטופדו יספוד והכי תניא (ב"ב דף ק:):

אין פוחמין משבעה מעמדות ומושבות למת כגון עמדו יקרים עמדו שבו יקרים שבו: **צרכה אבלים**. מפרש צבצור: **והנחום אבלים**. כשחוזרין מן הקברות עומדין ומנחמין את האבל ואין שורה פחותה מעשרה במסכת סנהדרין (דף קד ט:): **ואין מומנין על המזון בשם**. נכרך אלהינו: **והקרקעות**. של הקדש הוצא לפדותו לרין עשרה ואחד מןן כהן: **ואדם יולא צה**. אלא צה (לפדות מיד הקדש וצבצור מפרש לה: **לפדות צבצור**. אף פחותה מעשרה שנאמר עד מתי לעדה הרעה האת ילאו יהושע וכל: **לאו אורח ארעא**. להטריח שליח לכן ולקרותן יקרים דא"כ מה הנחת למרוצין: **אין אבלים מן המנין**. שהרי הוא אומר צרכה למנחמים בפני עצמן אחינו בעל הגמול ישלם לכם גמולכם הטוב צבצ"י משלם הגמול ולאצלים בפני עצמן אחינו בעל נחמות ינחם אתכם צבצ"י מנחם אבליים 8) ואינו כוללן יחד: **י' כהנים כסופים**. בפרשת הקדשות 9) שלשה בערכין ושלשה בצמחה וארבעה בקרקעות וכיון דמשלמי צהו עשרה צעין עשרה גברי: **חד לנופיה**. דכהן צעין: **ואיתא המשנה כהנים והמשה ישראלים**. כיון דטעמא משום מיעוט אחר מיעוט הוא השלישי אינו מיעוט אחר מיעוט וכיון דדרשת ליה (א) שני מיעוט אחר מיעוט איתרבי לישאל כי הדר אמתא כהן שלישי אשמועינן דליהו כהן ולא ישראל וכן ו' וכן ו' **ועד איתקש לקרקעות**. שנאמר והתנחלתם ארץ ישראל ויורו מפסוק אחד. שלא יטעה מתורגמן (מן) המתרגם על פה: וצבצור

5 והתנחלתם אותם לבניהם אחרים לרשת אחוזה: בתנ"י הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובבבאי

לא יפדה לרבות עבדו ושפחתו הכנעני וי"ל דאי איתא דמיירי בעצד כנעני סגי בשלשה אבל בעשרה לא כדאיתא צירושלמי גורה שמה ישמעו ויצרמו וא"ת איתא דההיא ירושלמי איירי צדינא דצדינא אצל צדינא דאורייתא לרין עשרה וא"כ הדר קושין לדוכתיה דמי פריך אדם מי קדיש לישני דמיירי בעצד כנעני וי"ל דפשיטא ליה דמתניתין חשיב ומני הדינין שזריך לעשות וא"כ אי איתא דאיירי בעצד הא הוה בשלשה ועוד נראה דסבר ליה למקשו דאי איתא דמיירי בעצד הוה ליה לפרושי צדינא הקרקעות והעבדים תשעה וכהן כדקתני בכל מקום הקרקעות והעבדים 10) **וע"ע** מוספות סנהדרין טו. ד"ה אדם: **שמיין** אותו בעבד ועבד איתקש לקרקעות דבתוב והתנחלתם אותם וגו'. משמע דעבד עברי איתקש לקרקעות והכי נמי משמע פרק קמא דקדושין (דף ג. ושם) דאשה הוה לה נכסים שיש להן אחריות מטעם דעבד איתקש לקרקע וקשיא דהיינו דווקא עבד כנעני דעלהי כתיב קרא דוהתנחלתם אבל עבד עברי לא מצינו כלל דאיתקש לקרקע ודאי ההיא דקדושין ש' לדמות כדפירש' שם אבל הכא קשיא:

וצבצור

א) וסנהדרין ג. ב. ג. צרכות כא: ע"ש. א) נצרכות כא: ע"ש. סנהדרין עד: ע"ש. ד) כ"ב ק"ב. ט) מנחות מ. ו) נצרכות מה: וי. סנהדרין טו. ח) ונצרכות לתחל. ט) וינחם מה. ושי"ט. י) וסנהדרין טו. יא) וכמוצות מ: ו. יב) ויקרא טז. יג) ופי"ה הל"ז. יד) וע"י מוס' ערכין ט: ד"ה לו דלתחל. ט) ופי"ג דמימי קרא אחרתא.

גלוין הש"ס

גמ' כיון דבעי לימיר נבדך לאלהינו. ע"י צרכות דף מט ע"ג מוס' ד"ה נבדך: תוב' ד"ה לא שנו וכו' שבבל ימות השנה. ע"י לקמן דף כד ע"א מוס' ד"ה ואם היו:

הגהות הב"ח

א) במשנה ואין ממנין על המזון בשם: רש"י ד"ה ולס וכו' אם צה לפטור עצמו מיד: א) ד"ה ואמתא חמשה וכו' דכיון דדרשת ליה כהן שני מיעוט:

מוסף רש"י

ובקרקעות תשעה וכוך. קרקעות של הקדש לרין תשעה והעשירי כהן לשומן אם צה לפדותו. בגמרא מפרש וליף לה מקראי (סנהדרין ב. ב.) ארבע. הצב לפדות עצמו מיד הקדש לרין עשרה לשומן ובגמרא פריך לם מי קדיש (שם.) כדצא בהן. קרקעות. דעני נמי תשע וכן לשומן (שם טו.) עמוד יקרים עמוד. לאחר שצבו מעט היה המנוחה חומר לכן עמוד ולכו אל מקום אחד. כן קראו צעין (והש"ס ב"ב ג.) מיעוט אחד מיעוט. דמילכו מעמתי ישראל. דמשמע כהן ולא צעין. ופ"ה איתרבי לישאל כי הדר אמתא כהן שלישי אשמועינן דליהו כהן ולא ישראל וכן ו' וכן ו' **ועד איתקש לקרקעות**. שנאמר והתנחלתם ארץ ישראל ויורו מפסוק אחד. שלא יטעה מתורגמן (מן) המתרגם על פה: וצבצור

רבנו הגנאל

כנגדו לא צריך. והדעת נוטה שאינו טולה. ואי סליק צעין ההפסדה. לא חיישנן לכ"א פסוקים. וכן או איכא תורגמן אפי' לא קרא מן ההפסדה אלא ב"י פסוקים פוסק. כ"י יוחנן דר"י. **[בתנ"י]** אין פורסין

על שמע ואין עוברין לפני התיבה ואין נושאין כפייה ואין פורסין על שמע הקונטרס פירש בני אדם שבאו צבית הכנסת אחר שהתפללו הצבור ורואים לומר קדיש וצרכו לרין עשרה ור"מ פירש דבשבעה שלא שמעו עם שלש אחרים סגי וה"נ איתא בנמס' סופרים 8) רצותינו שבמעמד אומרים בשבעה ונותנים טעם לדבריהם דכמיז צפרוע פרעות בישראל שנתנדב עם צרכו ה' (שופטים ה) דליכא שבט מיבות וי"א אפילו בשעה משום דצרכו הו' השכי ור"מ כתב בצפר הישר בחמשה משום דליכא אלא חמש מיבות עד צרכו וי"ל אפילו בשלשה שלא שמעו והכי פירושו דקרא צפרוע פרעות בישראל שלא עשו מה שמוטל עליהם לעשות אז יתנדב העם לצרכו ה' וליכא אלא שלש מיבות עד שהתנדב ותלמידו רש"י פירשו משמו דאפילו בשביל אחד שלא שמע יכולים הם לפרוס על שמע ואפילו אותו ששמע כבר יכול להוציא אותו שלא שמעו כמו שאנו רואים שליח צבור שאף על פי שהתפלל כבר השמונה עשרה צרכות בלתי חוזר ומתפלל בקול רם ואע"פ שכולנו בקיין עכשיו מ"מ י"ל דאין זה ראייה כל כך דשאני השמונה עשרה צרכות שהרי אם היה מתפלל מתחילה בקול רם שמה לא יכוונו לנעם להגיע עם שליח צבור במקום קדושה ומורים ור"מ לא היה רוצה לעשות אפילו לעצמו:

מנא לן ואמרו משום ר' יוחנן דכתיב ונקדשתי בתוך בני ישראל, וכתיב התם הבדילו מתוך העדה הזאת, ויצאו ירושע וכלב ושאר המרגלים י וכן שנקראו הפדוה. ומפורש בתלמוד ארץ ישראל מהאי קרא דכתיב בכני יעקב לבישוב בתוך הבאים וכתיב וירדו אחי יוסף עשרה. ומקשינן בירושלמי מכיון דיתנין אין פורסין את שמע, לירדה מילה תנינן אין עוברין לפני התיבה פחות מעשרה. ופרקינן לכן צריכה כהנה דתני אין פורסין את שמע פחות מעשרה והלכו מקצתן גומרין, וכן כולם השניים במשנתנו כיוצא בהן. ועל כולן הוא אומר וחובי ה' יכלו. [ואדם כיוצא בהן וכן אדם שאמר דמי עלי שמן אותו כעבד, ולא יהיה פחות מעשרה. [בתנ"י] הקורא בתורה לא יפחות לו מג' פסוקים כנגד תורה נביאים וכתובים. ולא יקרא לתורגמן בתורה יותר מפסוק אחד